

Til § 29

I lovforslagets § 29 er det bestemt, at en klage til Landsskatteretten over en skatteansættelse skal støttes på bestemte klagegrunde. Disse klagegrunde er udtømmende opregnet i nr. 1-4. Bestemmelsen svarer til § 24, stk. 1, 1. pkt., i den gældende lov. Der findes ikke en tilsvarende bestemmelse vedrørende de øvrige sagstyper, som Landsskatteretten kan behandle.

I § 24, stk. 1, 2. pkt., i den gældende lov er det bestemt, at den skattepligtige ikke kan påklage afgørelser til Landsskatteretten, når de ikke har været rettidigt indbragt for skatterådet, medmindre klagen begrundes med, at den pågældende ikke er skattepligtig, eller at afgørelsen er ugyldig på grund af formelle mangler, jf. nr. 1 og 2.

Denne bestemmelse harmonerer ikke med den gældende lovs § 28, nr. 1, der foreslås overført som § 30, stk. 1, 3. pkt., hvorefter Landsskatteretten altid kan bortse fra en fristoverskridelse, når der foreligger særlige undskyldende omstændigheder. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 24, stk. 1, 2. pkt., ikke overføres til dette lovforslag.

Det følger af bestemmelsen i § 29, at kun den skattepligtige, og således ikke ligningsmyndighederne, er berettiget til at påklage en skatteansættelse.

Til § 30

Lovforslagets § 30 handler om fristen for klage til Landsskatteretten, om klagens udformning og om klageafgift.

Efter de gældende regler i skattestyrelseslovens § 23 er fristen for påklage til Landsskatteretten i de sagstyper, der er omfattet af lovforslagets § 28, stk. 1, nr. 1-4, 8 uger fra det tidspunkt, hvor afgørelsen er kommet frem til modtageren. Vedrørende særreglen for sømænd henvises til bemærkningerne til § 25.

Klager over afgørelser om bindende forhåndsbesked skal indgives til Landsskatteretten inden 2 måneder fra beskedens dato, jf. § 5, stk. 1, i lov om bindende forhåndsbesked.

For at forenkle klagereglerne foreslås det i stk. 1, at klagefristen i alle disse tilfælde fastsættes til 3 måneder fra modtagelsen. Landsskatteretten kan bortse fra en fristoverskridelse, hvis der foreligger særlige omstændigheder, jf. stk. 1, 3. pkt., der svarer til § 28, nr. 2, i den gældende lov.

Kravene til klagens indhold og udformning i stk. 2 svarer til § 27, stk. 1, 1-3. pkt., i den gældende lov. Det foreslås, at det svarende til, hvad der gælder om den påklagede afgørelse, gøres til en ufravigelig betingelse, at skatteankenævnets sagsfremstilling vedlægges klagen enten i original eller kopi.

Hvis klagen lider af indholdsmæssige mangler, eller den påklagede afgørelse eller sagsfremstillingen ikke er vedlagt klagen, afviser Landsskatteretten klagen, medmindre manglen afhjælpes inden for en frist, som Landsskatteretten fastsætter, jf. lovforslagets § 30, stk. 3, der svarer til § 27, stk. 1, 2. pkt., og § 28, nr. 3, i den gældende lov.

I lovforslagets § 25, stk. 2, er det som nævnt foreslået, at der indføres regler om, at skatteankenævnene har pligt til at udarbejde en sagsfremstilling. Forslaget har bl.a. til formål at begrænse antallet af klager, der går videre til Landsskatteretten.

Som en yderligere klagebegrænsende foranstaltning foreslås det i § 30, stk. 4, at der indføres regler om en klageafgift for sager, der indbringes for Landsskatteretten. Afgiften skal reguleres efter reglerne i personskattelovens § 20. Grundbeløbet pr. 1. januar 1987 er fastsat til 400 kr., hvilket betyder, at klageafgiften pr. 1. januar 1990 vil udgøre 500 kr.

Klageafgiften skal betales samtidig med, at klagen indgives, og sagsbehandlingen vil ikke blive påbegyndt, før afgiften er betalt. Hvis afgiften heller ikke bliver indbetalt inden for en frist, som Landsskatteretten fastsætter, vil klagen blive henlagt. Samtidig bortfalder kravet om klageafgift.

Det foreslås af rimelighedsgrunde, at der ikke skal betales klageafgift, når Landsskatteretten er 1. klageinstans, og at klageafgiften skal tilbagebetales til klageren, når Landsskatterettens afgørelse giver klageren helt eller delvis medhold i klagen. Klageafgiften kan derimod ikke forlanges tilbagebetalt, når Landsskatteretten afviser klagen, når klageren trækker sin klage tilbage under sagen, eller når klageren benytter sig af sin adgang til at indbringe sagen for domstolene, selv om Landsskatteretten endnu ikke har truffet afgørelse i sagen, jf. lovforslagets § 36, stk. 1, 2. pkt.

Landsskatteretten er 1. klageinstans i sager om bindende forhåndsbesked, jf. § 5, stk. 1, i lov om bindende forhåndsbesked, hvorefter Ligningsrådets afgørelser påklages til Landsskatteretten, og der skal derfor ikke betales klageafgift i disse sager.

Landsskatteretten er endvidere 1. klageinstans, når den centrale told- og skatteforvaltning eller Ligningsrådet træffer afgørelser i revisionssager efter reglerne i lovforslagets § 18, stk. 4, og § 23, stk. 1. I disse sager betales heller ikke klageafgift. Dette gælder, selv om skatteankenævnet efter påklage har behandlet sagen tidligere, idet det afgørende er, at revisionsgennemgangen har ført til en ny afgørelse i sagen, der ønskes påklaget.

Reglerne om klageafgift anvendes tilsvarende ved en ansøgning om genoptagelse af en sag, som Lands-